

Молодіжний Вісник

Громадська газета Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища №17 (42) жовтень-листопад, 2007 р.

Дорогі колеги!

Прийміть щирі сердні вітання з нагоди всенародного свята – Дня працівника освіти! Спасибі Вам за любов до дітей, ентузіазм в роботі, за те, що вогнем вчительського серця і добротою душі запалюєте юні таланти, за Вашу вірність справі, якій ви самовіддано служите, викликаючи загальну повагу і захоплення, за посягні зерна добра, честі, справедливості, працелюбності.

Зичимо Вам міцного здоров'я, добробуту, щастя, оптимізму, злагоди і домашнього затишку, здійснення задумів, невтомного творчого пошуку, успіхів у нелегкій, але благородній, почесній справі.

Нехай кожен день Вашого життя буде сповнений активними діями, зігрітий радістю спілкування з колегами, учнями, освячений любов'ю рідних і близьких.

З повагою директор ДПТНЗ «ВМВПУ»

Дмитрик О.Д.

Двічі люди на світі не живуть - говорить народна мудрість. Але є багато таких, що й один раз не вміють як слід прожити під сонцем... Без мети, без прагнень, без тривог і жертв людське існування неможливе. Бо життя - це не розкішний сад, у якому ростуть тільки квіти та райські яблука. В житті людському, мов на довгій ниві, буває всяке. Хоч прожити його - це не просто пройти ниву довжиною в десятки гонів.

Жити - значить боротися, діяти, можливо, помилятися, падати, вставати, щоб знову горіти чистим вогнем, зігрівати тим полум'ям інших і залишити по собі добру пам'ять. Життя людське багате гаснями, і кожна пора по-своєму прекрасна. Зумій тільки своє життя це згадати й оцінити.

В житті людському є всякі дати - день народження, день повноліття, день одруження. Дехто щасливо доживає до срібного весілля і навіть золотого. Проте є дати, які є своєрідним рубежем, де одночасно іспит за багатолітню копітку працю і сходінка на новий виток звершень...

Шановний Олександр Дмитровичу!

Вітаємо Вас з присвоєнням почесного звання «Заслужений працівник освіти України».

Складаємо глибоку шану за Вашу вірність справі, якій служите, викликаючи загальну повагу і захоплення. Зичимо здоров'я, достатку, злагоди, творчої наснаги, успіху у справах. Нехай Вами володіє й керує, надихає і допомагає найперша й освячена досвідом поколінь заповідь - спрямувати свої помисли та справи на користь ближнього. Своім життям й надалі служити людям, які ідуть з Вами пліч-о-пліч сіячами освітянською нивою, служити дітям, що очікують від Вас батьківського тепла та розуміння, служити благословенній українській землі, що незбагненно багата на людські чесноти та цінності. Хай прозорою стрункою брижить у Вашій душі надія на краще, віра в майбутнє, любов до життя!

Не зупиняйтесь на досягнутому, ідіть вперед, адже дорогу долає той, хто йде!

Вітаємо **Грибик Тетяну Андріївну** з нагородженням **Нагрудним знаком імені Макаренка**

Вітаючи, зичимо Вам невпинного руху вперед, успішного здійснення всіх планів та задумів. Бажаємо, щоб підґрунтям щасливого життя й плідної професійної діяльності були міцне здоров'я, серце, сповнене любові та добра, натхнення думка й щирі почуття.

*З повагою педагогічний
колектив ДПТНЗ «ВМВПУ»*

Краса Всесвіту, вінець усього суцного - людина!

Мереживо осінніх барв

*До чого не торкнеться розум,
У всьому Божая краса.
І допоможуть небеса
В поезію перетворити прозу...*

В. Іващенко

III місце зайняла композиція:

Гр. №15 «Спогади про відпочинок»;
Гр. №28 «Цап на випасу»;
Гр. №6 «Квітучий сад».

Нагороджені почесними грамотами в номінаціях:

Номінація «Оригінальність виконання з використанням природного матеріалу»:

Гр. №31 за композицію «Таємниці Вінницької ночі»;
Гр. №19 за композицію «Чарівна троянда».

Номінація «Почуття гумору»:

Гр. №14 за композицію «Дари казкової долини»;
Гр. №40 за роботу «Гусинь»;

Номінація «Творчий підхід»:

Гр. № 20 за композицію «Українська веселка»;
Гр. № 42 «Сільська ідилія».

Номінація «Творчий підхід з використанням професійної спрямованості»:

Гр. №4 за композиції «Перець фарширований» та «Борщ по-українськи»;

Гр. №47 за композицію «Чайковський на Вінниччині».

Номінація «Відображення народних традицій»:

Гр. №32 за композицію «Рідна оселя»;
Гр. №48 за композицію «Вечорниці на Україні»;
Гр. №40 за композицію «Село».

Номінація «Креативність»:

Гр. №29 за композицію «Підводний світ».

Номінація «Тонкий смак»

Гр. №3 за композицію «Відлітають журавлі».

Номінація «Оригінальність роботи»:

Гр. №26 за композицію «Осінь у лісі».

Номінація «Оригінальна презентація»

Гр. №16 за представлення композиції «Дари осені».

Дякуємо за участь у конкурсі та щиро вітаємо переможців. Нехай світлі спогади цього свята надовго зіграють наші серця приємними враженнями, а квіти стають оздобленням осель та дарують нам естетичну насолоду.

Культурорганізатор
Чорна О.М.

*«Хоч вже літо пролетіло
Спогад щастя у душі,
І хмаринки тут на крилах,
І всі квіти мов живі!»*

*«Перша – велика Надія
Друга – блаженна Віра,
Третя – Любов дорога,
А разом – наше Життя!»*

Не обійшлося і без гумору:

*«Зашарівся ніс в Миколи,
Бо не йшов три дні додому,
А Параска на морозі,
Вже чекає на порозі...»*

Складно було оцінити творчі здобутки учасників конкурсу, про те журі конкурсу після тривалого обговорювання розподілили призові місця та номінації:

I місце зайняла композиція:

Гр. №25 «Чорнобиль»;
Гр. №1 «Пірати семи морів».

II місце зайняла композиція:

Гр. №7 «Стріла Амура»;
Гр. №18 «Осінні квіти».

Конкурс фотоаматорів

Нещодавно в актовій залі училища проводилась виставка-конкурс фотографій юних фотолоубителів. Усі навчальні групи активно взяли участь. На своїх фотографіях вони зуміли продемонструвати велич та красу нашого краю – архітектурні будівлі та пам'ятники культури, неповторну природу, небо, поля, річки, різноманітних птахів та тварин.

Оцінювали роботи журі у складі: Грибик Т.А., Баранова Ю.Ф., Пархомчук І.Л., Чорна О.М., Жила Н.П., при оцінюванні робіт враховувалися рівень виконавчої майстерності, змістовність та індивідуальність фотографій, при завершенні обговорення відзначили кращі роботи:

В номінації «Пейзаж» відзначено наступних учнів:

- Бобровська Марина (гр.3) за фотографії «Квітковий ранок», «Два сонця», «Південнобузькі пороги»;
- Верещак Тарас (гр. 1) за фотографію «Берег мого дитинства»;
- Гарник Іванна (гр. 19) за фотографію «Золота осінь»;- група №20 за фотографії «Грот Шаляпіна», «Бухти Нового світу»;
- Дейнега Юлія (гр. 34) за фотографію «Немирівські пороги»;
- Каспрук А.В. (гр. 39) за фотографію «Красвид Поділля»;
- Колодій Ігор (гр. 42) за фотографії «Літній пейзаж», «Фонтан»;

- Рішняк Тетяна (гр. 1) за фотографію «Захід сонця»;
- Семикрас Тарас (гр. 1) за фотографію «Зимовий рай»;
- Терентьєва Юлія (гр. 1) за фотографію «Західна земля – наша велич і краса»

В номінації «Друзі людини» відзначено наступних учнів:

- Бабин Ольга (гр. 1) за фотографію «Стомлена птаха»;
- Войцеховський Дмитро (гр. 30) за фотографію «Васька у роздумах»
- Мартинюк Наталія (гр. 1) за фотографію «Дельфіни – як діти»;
- Сулима Юлія (гр. 32) за фотографію «Дельфінарії»;
- Ткачук Андрій (гр. 5) за фотографію «Заходь – не бійся...»

В номінації «Архітектура» відзначено наступних учнів:

- Войтенко В'ячеслав (гр. 26) за фотографію «Золотоверхий собор»;
- Дядюк Олена (гр. 3) за фотографію «Перлина Поділля – місто Вінниця»;

- Котик Богдан (гр. 19) за фотографії «Голокост» та «Гуцульщина»;
- Кравцов Євген (гр. 31) за фотографії «Кузня вчителів» та «Золоті купола на соборній»

В номінації «Портрет» відзначено наступних учнів:

- Гнатюк Марина (гр. 29) за фотографію «Гарбузова родина»;
- Дублюк Вікторія (гр. 8) за фотографію «А я їжачка знайшов»;
- Кугаєва Юлія (гр. 1) за фотографію «Поліська дівчина»;
- Лавренко Олександр (гр. 37) за фотографію «Усмішка дитинства»;
- Свириденко Юлія (гр. 22) за фотографію «Я – українка»

В номінації «Комедійне фото» відзначено наступних учнів:

- Сапігура В'ячеслав (гр. 37) за фотографію «З легким паром»

В номінації «Казкове фото» відзначено наступних учнів:

- Колодій Ігор (гр. 42) за фотографію «Диво природи – відображення Христа на дереві»;

- Шпичка Ірина (гр. 15) за фотографію «Диво осені – цвіт каштанів»

Дякуємо учням за участь у конкурсі та бажаємо натхнення, нових ідей фотоаматорстві.

Культуролог Чорна О.М.

МІС УЧИЛИЩА - 2007

*Дивне створіння – жінка.
Одним поглядом в силі
Викликати велике почуття,
Одним порухом брови
Розвіяти його на порох.
Її люблять і зневажають,
Обожнюють і затоптують у бруд,
Але все ж – стають перед нею на коліна.*

23 жовтня в стінах нашого училища проводилась конкурсно-розважальна програма «Міс училища - 2007». 17 красунь виявили бажання взяти участь в конкурсі, наполегливо готували завдання, які їм запропонували організатори: I – «Портфоліо»; II – «Візитка»; III – «Розкрий свій талант». Оцінювали конкурс компетентне журі у складі:

заступник директора з виховної роботи Атаманенко Д.І., зав. бібліотекою Жила Н.П., культорганізатор Чорна О.М. представник від профспілкового комітету, викладач Уманець В.О., практичний психолог Баранова Ю.Ф., викладач Веретянова О.В., Скорошенко М.В. Гостями конкурсу були: методист з Центру естетичного виховання Перекрестенко Наталя Василівна, в минулому працівники нашого навчального закладу Степанюк Л.А., Постовий О.Лі та інші.

Хочеться сказати про представницю прекрасної статі поетичними рядками: «Коли бажаєш писати про жінку, опусти перо в райдугу і обтрусил пилок з крил метелика...» Так і наші красуні цікаво зуміли представити себе, продемонстрували свої творчі здібності, артистизм та яскраві індивідуальні якості.

У кожній квітці своя чарівність, так само, як у кожній жінці. Треба лише вміти це побачити. Треба лише вміти роздивитися. І якщо ви переконані, що володієте цим даром, тоді уже відзначили, що кожна конкурсантка була неповторною.

Саме її і визначили наші судді. Після тривалого обговорення, журі визначило міс та віце-міс училища, а також переможниць 6 представлених номінацій: «**Міс Оригінальність**» - Свентіцька Руслана, «**Міс Фотогенічність**» - Панасик Ганна, «**Міс Ніжність**» - Репіна Юлія, «**Міс Чарівність**» - Портей Світлана, «**Міс Винахідливість**» - Возна Юлія, «**Міс Грація**» - Гнатюк Марина, «**Віце-міс училища**» - Шуман Віолетта. Абсолютною переможницею «**Міс училища 2007**» стала **Олійник Аліна**, яка буде представляти наш навчальний заклад на обласному конкурсі краси «Міс Профтехосвіта 2007», що відбудеться 15 листопада в МІМ «Зоря».

Хочеться висловити велику подяку за допомогу в організації свята адміністрації училища, ведучому конкурсної програми викладачу Яшуку С.В., викладачу Ковальчук В., яка в перервах між конкурсами надавала можливість глядачам насолоджуватись її чудовими піснями, художнику училища Пархомчук І.Л., за художнє оформлення конкурсу, керівнику художньої самодіяльності Шикиринському А.Г., за музичне оформлення та усім учням, педагогічним працівникам, хто брав участь в підготовці та проведенні цього чудового свята. А Аліні Олійник бажаємо перемоги в конкурсі «Міс Профтехосвіта 2007»

Культуролог Чорна О.М.

Продовження (початок в попередньому номері)

Історія нашого міста...

*Краса України Поділля!
Розкинулось мило, недбало!
Здається, що з роду недоля,
Що горе тебе не знавало!»
Леся Українка*

Що залишила нам на згадку багатюща вінницька історія, які вузлики на пам'ять? Хто має очі, той побаче, помітить оті «вузлики» — пам'ятки стародавньої архітектури. Монастир домініканців, капуцинський кляштор - то кам'яні споруди, могутні, міцні, що, немов велетні, панували над підсліпуватими міщанськими мазанками. Мовляв, розумеш чи не розумеш, хто тут пан? Але он, через річку, біля отого найпершого замку, який давно зник, здіймів від татарських смолоскипів, височить справжнє дерев'яне диво-церква святого Миколая. Зведена на початку XVIII століття, вона вражає своїм якимось по-справжньому домашнім затишком, її краса - в звичайності, в традиційності. Це нічого, що за рікою правлять своє сузіття з домініканцями, - Миколаївська церква, не претендуючи на суперництво, всіма своїми лініями підкреслює: є у нас, українців, і своя віра, і свій храм. Тут просто і затишно, як в селянській хаті, такі церкви зустрінеш і на Волині і в Галичині. А для Вінниці вона - то немов Собор Паризької Богоматері для французької столиці...

Давайте пройдемо центром міста - кожна епоха щось та й залишила на пам'ять нащадкам. Завдяки своєму вдалому географічному розташуванню Вінниця з плином часу стала життєвим притулком не тільки селян, міщан та воїнів з богословами, але й купців торгового люду, ремісників та підприємців.

Кінець минулого століття застав наше місто за активною розбудовою, багаті люди (а їх вже було немало) зводили доходні будинки і власні оселі з претензією на стиль, а якщо не на стиль, то на своєрідний шик і самобутність. Міські товстосуми змагались один з одним, зводячи добротні особняки - як от той, що височить над Кумбарами і схожий на дивовижний терем. Або, як оцей, в якому до епохи експропріації мешкав власник чавуноливарного заводу «Молот» Львович. Сьогодні в ньому міститься Вінницьке телерадіомовне об'єднання, а в кумбарському теремі - дитяча лікарня. Як не подякуеш тим, кого донедавна іменовали ми експлуататорами, за уміння будувати на совість, щоб і внукам вистачило!..

Епоха капіталізму, крім перших вінницьких заводів та особняків, залишила нам у спадок ще й численні освітянські споруди. Ось на центральній нашій вулиці, яка в різні часи йменувалась і Великою, і Поштовою, і Довгою, і Капуцинською, і Миколаївською, і Ленінською, бачимо і колишнє реальне училище, і жіночу міністерську гімназію. А були ще й приватне жіноче семирічне училище Драганової, і двокласне міське училище, і церковно-приходська школи, і єврейські училища, і приватні початкові училища, і чоловіча гімназія... Поступово, за роком рік, за віком вік, Вінниця пройшла шлях від міста-воїна до осередку миру і своєрідної міської культури, в якому зростала потреба в людях: письменниках, освічених і навчених. Цікаво, що саме у Вінниці місцевій владі спало на думку в 1910 році збудувати театр, який був маленькою копією київського оперного. Тут з'явилась постійна група, тут лунала музика Верді і Глінки. Ось вам і провінційна Вінниця...

Для кожного, хто народився і виріс в нашій Вінниці, вона дорога і зрозуміла, бо є для корінного вінничанина тією маленькою батьківщиною, з якої починається велика, але неповторна аура,

своєрідність Вінниці - не в сухих статистичних викладках. Вінниця - це наш прекрасний парк, де виросло не одне покоління наших дітлахів, це алея вікових лип, яка веде місто з Літина і проводить усіх, хто вирушає на Немирів. Це бруківка центральної магістралі, це ажурні чавунні сходи, вироблені ще за часів пана Львовича, що прикрашають старе приміщення суду на Замості, ще одне - на розі вулиць Грушевського і 9 Січня, і колишні реальне училище. Вінниця - це зелень прибузьких круч, це розкішні платани на проспекті Космонавтів, це знаменита «стометрівка», де свого часу зустрічались лірики - батьки, і клаптик у центрі під назвою «Париж», де сьогодні зустрічаються їхні прагматичні діти.

Кажуть, час лікує рани, їх немало на вінницькій землі. В її братських могилах не тільки визволителі-червоноармійці, в ній і невинні жертви сталінських репресій, і ті, хто не здолав страшні голодомори. А неподалік Вінниці - ще одне нагадування про рани останньої війни: тут, в лісі, під Коломихайлівкою містилась ставка Гітлера, тут в братських могилах лежать знищені фашистами військовополонені, руками яких будувалася бетонний «Вервольф».

Чи випадало нашому місту бодай за всю історію хоч півстоліття без війни, без крові, без горя?..

І все-таки Вінниця вистояла. Бо її мешканців завжди відрізняв якийсь особливий оптимізм, життєва мудрість. Тут завжди мирно існували прості люди багатьох національностей - український загал, росіяни, єврейський кагал, польська община, ассирійці, вихідці з Кавказу...

Люди, і тільки вони завжди були головними дійовими особами Вінницької історії. І для кожного з тих, хто тут жив, творив і працював, повинно знайти у міста добре слово: і для міського вїйта Яцька Полагенка, страченого «на горло» за неслухняність і самостійність польським урядом, і для вінницького можновладця, Брацлавського намісника Михайла Грохольського, для Івана Богуня і гайдамацького ватажка Гриви, для селянського філософа Семена Олійничука, великого лікаря Миколи Пирогова, знавця Поділля Йосипа-Анатолія Ролле та історика Валентина Отамановського. З Вінницею пов'язані імена таких видатних людей, як письменник М. Коцюбинський та М. Стельмах, композитор М. Леонтович, П. Ніщинський та Я. Степовий, тут співала М. Литвиненко-Вольгемут, тут починали шлях у мистецтво кіно

режисер І. Савченко, художник Н. Альтман, тут народився театр, який нині йменується Київським академічним ім. І. Франка... Вінниця часто ставала ареною боротьби ідей, а тому логічно, що саме тут зійшлися у рішучому двобої війська М. Щорса і С. Петлюри.

Але починалося наше місто з ідей одного мудрого литвина на ім'я Ольгерт, якому дуже своєчасно спало на думку тут, на вінницьких пагорбах, «город городити і мурувати», віддавши подільські землі як придбання (чи, висловлюючись мовою тих часів, як вьно), своїм племінникам і народилась Вінниця.

Підготувала Коваль О.В.

Смакуйте горішки і молодійте!

Хочете дожити до 100 років? Полюбіть волоський горіх. Недаремно його називають деревом життя. Енергетична цінність цих плодів дуже висока. Вони містять всі необхідні організму органічні речовини: білки, жири, вуглеводи, вітаміни, мінеральні речовини, які легко засвоюються організмом. Щоб бути в гарній формі, достатньо з'їдати три волоські горіхи в день. Їжте не поспішаючи, ретельно пережовуючи. Горіхи змушують посилено працювати мозок, при регулярному вживанні покращують пам'ять, швидко відновлюють нервову та фізичну напругу, знімають втому, укріплюють серцеви м'язи. Оскільки горіхи нейтралізують шкідливі речовини, вашому захопленню «скажуть» дякую й печінка, й нирки, й селезінка, й шлунок. Народні цілителі давно побачили позитивний вплив цих ласощів на гормональну активність. Кажуть, що їх ядра допомагають відновленню клітин всього організму. А можна приготувати омолоджуючий бальзам на основі волоських горіхів: тоді цілющий засіб буде завжди під рукою. Змішайте 500 г порізаних волоських горіхів з 300 г меду й 100 г соковитих листків алое. Заздалегідь: дрібніть листя алое й заливаєте водою в співвідношенні 1:3 на 1,5 години, щоб позбавитися від гіркоти. Отриманий настій процідіть крізь марлю, з'єднайте з іншими компонентами, перелийте в скляну банку, щільно закрийте кришкою. Зберігайте в темному прохолодному місці. Приймайте по столовій ложці 3 рази на день за 30 хвилин до їжі.

СЕРЦЕСПІВ

Доля

Наснився мені чудернацький базар:
під небом у чистому полі,
для різних людей,
для щедрих і скарн,
продавалися різні Долі.

Одні були царівен не гріш,
а другі – як бідні Мільйони.
Хто купляв собі Долю за гріш.
А хто і за мільйони.

Дехто щастя своїм платив.
Дехто платив сумлінням.
Дехто – золотом золотим.
А дехто – вельми сумнівним.

Долі-ворожки, тасуючі дні,
до покупців горнулись.
Долі самі набивались мені.
І тільки одна відвернулась.

Я глянула їй в обличчя ясне,
душею покликкала очі ...
– Ти, все одно, не візьмеш мене, –
Сказала вона неохоче.

– А може візьму?
– Ти собі затам, –
Сказала вона сурово, –
А я принесу тобі горе.

– То хто ж ти така?
Як твоє ім'я?
Чи варта такої плати?
– Поезія – рідна сестра моя.
А правда людська – наша мати.

І я її прийняла, як закон.
І диво велике сталось:
минула ніч. І скінчився сон.
А Доля мені зосталась.

Я вибрала Долю собі сама.
І що зі мною не станеться, –
у мене жодних претензій нема
до Долі – моєї обраниці.

Ліна Костенко.

Мозаїка

Пропонуємо до Вашої уваги деякі роботи літературно-мистецького альманаху № 1. 2007 року.

Укладач: викладач української мови та літератури вищої категорії ВМВПУ

Мазуренко Світлана Павлівна

Альманах містить літературні спроби та малюнки учнів ВМВПУ, поетичний доробок педагогічних працівників училища. Засобами поезії та художніми засобами передається краса і неповторність навколишнього світу, любов до рідної землі, щирість почуттів, роздуми про сутність людського життя. Продовження в подальших номерах газети.

Деревам вітер щось шепоче,
Так сумно, нудно надворі.
Останнє листя ще тріпоче,
Сідає сонце вдалині.
Дерева – тихі і похмурі,
Тривожно якось на душі.
Зігнувся ясен геть понуро.
Застигли в тузі комиші.
Завмерла річка – і не зблисне.
Озерце поруч не струмить.
І тугою на серці висне
Той холод, що кругом бринить.

Ванжула Олена
учениця гр.№3

Осінь – криласта
Осінь – чарівна
Пролітає жар-птицею,
Мов зграя мандрівна.
Дихне вітерцем –
І срібна павутина повисне,
як обірвана струна.
Зірве із клена останній листок,
Що тихо впаде
На дощатий місток.

Прийшла осінь золота,
Владарювати почала:
Розпустила свої коси
На ліси та поля,
Позолотою все вкрила,
Налякала журавлів,
Килим з листя простелила,
Й сад затих і похмурнів

Минають останні дні осінні,
Зима в права в свої вступає,
А осінь все ж їй заважає
І теплі дні нам посилає.
Зима снігом землею посипає.
Осінь дощиком відповідає,
Морозним вітром повиває,
А осінь їй повітря прогриває,
Туманом землю сповиває...
Здається, сварці їхній кінця немає
Та осінь потихенько відступає.

Кушнарєнко Юлія
учениця гр.№3

*Вітаємо
З Днем весілля*

*Біжко Віту Сергійвну
Бойко Тетяну Петрівну
Січкара Наталію Юхимівну*

*Вітаємо з весіллям урочистим,
Хай доля щиро вас благословить,
Бажаємо, щоб це кохання чисте
Жило у серці кожну вашу мить!*

Чи серцем Ви відчували? Чи весь тягар життя збагнули?
Кохання - щастя джерело, коли нема у нім намули.

Володимир Вихруш

Кумири нашої молоді

Нещодавно в гості, в училище завітала Тамара Тисячна, в минулому майстер виробничого навчання, літературний редактор училищної газети «Молодіжний вісник», а сьогодні журналіст RIA «20 хвилин». Любязно надала нам дві статті, які підготувала для своєї газети під час перебування в училищі.

Більшість юнаків і дівчат сьогодні не хочуть ні на кого рівнятися. Сучасній молоді кумир не потрібен.

Молодість - пора пошуків та самопізнання. Як вчинити правильно? Який вигляд мати, щоб подобатися оточуючим? А що буде доречно сказати?.. Відповіді на ці питання дехто намагається знайти у відомих людей, вважаючи їх ідеальними та називаючи кумирами.

Розповіді про власні авторитети погодилися учні Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища.

Виявилось, що більшість юнаків і дівчат ні на кого не хочуть бути схожим. Молодь орієнтується на себе і власне вдосконалення. Кожен із опитаних бачить себе унікальним. Молоді люди прагнуть бути особистостями і не повторювати чийсь життя, а будувати власне.

«Вважаю, що жити треба так, аби рівнялись на тебе. Тому сам створюю свій образ». «Беру в кожній людині щось таке, чого не вистачає мені». «У мене свої принципи, ними і керуюсь». Такими відповідями рясніли анкети.

- Зараз немає на кого рівнятися, і сумніваюся, що в когось узагалі є кумири, - ділилася думками Тетяна. - У кожній людині є свої вади характеру і помилки. Такої, щоб була ідеальна, просто не існує.

Під фото: Володимир Зеленський подобається Раїсі своєю зовнішністю, почуттям гумору та вмінням викручуватись із будь-яких ситуацій. Гіоря зачаровує краса і голос Тіни Кароль, а ще він поважає співачку за те, що всього вона досягла самостійно.

Тамара ТИСЯЧНА

Як спиш, такий характер

Французький психолог П'єр Даво після тривалих спостережень дійшов висновку, що характер людини залежить від пози під час сну. Якщо зазвичай спите на животі, то маєте комплекси, хитке становище на роботі. Людина, яка згортається бубликом, відчувається самотньою, потребує опіки. Сплять на спині горді та сильні особистості, готові захистити свої інтереси будь-якою ціною. Вкриваються з головою переважно песимісти. А ті, хто обнімають подушку, потребують симпатії. Якщо людина спить на правому боці, вона відчувається впевнено, ніщо її не тривожить. Ті, хто надають перевагу лівому боку, - творчі натури. Поза «морської зірки» - людина спить на спині, розкинувши руки та ноги, - характерна для екстравертів, які вміють слухати співбесідника, але не люблять бути центром уваги.

Послання матері Терези

Життя – це можливість: скористатися нею!
 Життя прекрасне: захоплюйся ним.
 Життя – це насолода: смакуй її.
 Життя – це мрія: здійсни її.
 Життя – це виклик: прийми його.
 Життя – це обов'язок: виконай його.
 Життя – це гра: зіграй у неї.
 Життя – це коштовність: бережи її.
 Життя – це благо: турбуйся про нього.
 Життя – це любов: втішайся нею.
 Життя – це загадка: відгадай її.
 Життя – це обіцянка: дотримайся її.
 Життя – це смуток: подолай його.
 Життя – це пісня: співай її.
 Життя – це боротьба: змагайся!
 Життя – це драма: стій з нею віч-на-віч.
 Життя – це пригода: наважся на неї.
 Життя – це успіх: доверши його.
 Життя – це цінність: не нищ її.
 Життя – це життя: борися за нього!

Урок для дев'яти учнів

**Діти з вадами слуху оволодівають професіями:
«Оператор комп'ютерного набору. Оператор
комп'ютерної верстки.»**

Перекладач-дактилолог Катерина Боярчук супроводжує учнів на кожному уроці. Мовою рухів вона передає сказане учителем.

У Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі мають змогу навчатися діти з вадами слуху. Перша пілотна група складається всього із дев'яти чоловік.

Здобувати професію «Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки» учні приїхали з різних районів області, а дехто — і з інших регіонів.

Марина Ольшанська, одна з кращих учениць у групі, прибула з Донеччини. Дівчина розповідає, що їй подобається вивчати все, що пов'язане із комп'ютером. Продовжити ж навчання вона планує у Харкові.

— А мені тут подобається, бо я отримую набагато більше інформації, ніж у попередньому навчальному закладі, — ділиться враженнями через сурдоперекладача вінничанин Вадим Мельник. Юнак каже, що після закінчення навчання хотів би працювати за професією.

Директор училища Олександр Дмитрик розповідає, що проект намагалися втілити в життя протягом двох років. Але для цього потрібно було вирішити чимало питань, які пов'язані з фінансуванням, нормативною базою, кадрами.

Сьогодні в штаті училища працює два сурдоперекладачі, які допомагають дітям на уроках зрозуміти ту чи іншу тему. А загалом вчителі намагаються більш унаочнювати теорію, готуючи роздатковий матеріал для кожного учня.

— На уроках ми працюємо індивідуально з кожною дитиною, — розповідає класний керівник групи Ірина Ластівка. — Звісно, зіткнулися з проблемою методики викладання. Тому хочемо запросити викладача зі спеціалізованої школи, аби прочитав для нас курс лекцій по роботі з такими дітьми.

За словами пані Ірини всі діти дуже контактні і відкриті, у них сьогодні чимало друзів в училищі.

— Ми боялися, що діти будуть ізольовані, — каже пані Ірина — Але цього не сталося. Діти дуже позитивні і завжди усміхнені.

— Перше, що кидається у вічі і що їх об'єднує, — це велике бажання чогось навчитися, взяти для себе найбільше з того, що дає викладач, — продовжує майстер групи Галина Олексієнко.

Для перекладача-дактилолога Катерини Боярчук така форма роботи нова і незвична. Зізнається, що, погоджуючись на неї, хвилювалася надзвичайно.

— Спочатку було дуже важко, — пригадує початок навчального року пані Катерина. — Адже для того, аби передати дітям на пальцях зміст сказаного викладачем, треба зрозуміти самій, осмислити і розповісти їм по-їхньому, по-дитячому.

Наразі дирекція училища намагається вирішити питання технічного забезпечення навчальних аудиторій для груп. В спеціально виділеному для теоретичного навчання класі мають з'явитися комп'ютери. В планах — придбання інтерактивної дошки та проектора.

Проби пера

Яблучко

МОЛОДЕНЬКА яблунька зацвіла вперше. Облетіли блідо-рожеві пелюсточки, однесенке яблучко зав'язалось у її гіллі.

— Доброго ранку, любе моє! - привітала його яблунька. Листочки вмили його росою, сонячний промінчик ласкаво полоскотав, вітерець-пустун привітно дмухнув у личко. Подивіться, яке воно гарненьке! - хвалилася молода яблунька старим яблуням.

— Таке, як і інші, - відповідали ті.

— Та ні ж бо! У вас їх он скільки, а в мене однісіньке! - І вона ласкаво пестила яблучко листям, ніжно заколисувала, хитаючи гіллячками.

Минали дні. Яблучко наливалось силами і сонцем. Аж ось на яблуньку залізла гусинь-плодожерка.

— Ой лишенько, ой матусю, рятуй! - запихало яблучко. - Вона ж мене з'їсть! Нехай їсть інші яблука, а я ж одненьке!

Яблунька гнівно зашуміла на гусинь листом. Щосили жбурнула її пружною гіллячкою геть. Яблучко щодня ставало рум'яніше.

Прийшла осінь... В сад прибігли діти, почали збирати стиглі яблучка.

— Ой, дивіться, - вигукнув хлопчик, - на маленькій яблунці теж є яблучко.

Яблучко аж зблідло від жаху і зашепотіло:

— Гей ви, листочки і гілочки, сховайте мене! Хіба цим ненажерам не досить яблук у саду? Бач, мене, одненьке, захотіли з'їсти. Сховайте мене!

Гіллячки сплелися, листочки стулились, а яблучко пришикло і не дихало.

— А де ж, Іванку, твоє яблучко? - почувся розчарований голосок.

— Тут було, Маринко, сам бачив. І де воно поділося?

— То, мабуть, тобі привиділося.

— Та кажу - бачив! - гарячкував Іванко.

— То й шукай його сам, - відрубала Маринка.

Довго шукав Івась яблучко. Та листочки й гілочки надійно сховали його.

Відлетіло бабине літо. Сміхотливий теплий вітерець приліг і задрімав у пожухлій травіці. Замість нього хурделяв осінній холодний вітрисько.

— У-у-у! - голосно гукав він. - Усім покажу-у!

Обривав нещадно листя з дерев. Одинокі яблучка давно вже попадали додолу. Залишилося тільки одненьке яблучко на молоденькій яблунці. Коли, виючи, вітер шарпав його, обчухрував безживні руді листочки, воно сварило гілку:

— Міцніше тримай мене, чи хочеш, щоб упало? Як те негідне листя! Казало, що захищатиме мене, а само повтікало на землю. Що я тепер робитиму? Ой, зірвуть мене! Ой, з'їдять мене!

— Ні-ні, - шепотіла яблунька. - Воно не винне. Такий закон природи.

— Неправда! - аж захливалось яблучко. - Якби хотіло, то лишилось би! Міцніше тримай мене, кажу тобі, міцніше!

— Не можу, - крізь сон відзивалася гілка. - Сон зимовий знемагає мене. Вибач, любе, але не можу...

— Бач, соня, спати їй! А як же я?

Уночі вітер зірвав додолу яблучко. Воно сердито пхинькало на землі:

— Ну от і все — прийдуть, найдуть і з'їдять.

Але і ніхто не чув його прикрих слів. Листя давно вже відмерло, було не жовтаво-багряне, а якесь руде, мов іржею побите. Яблуні міцно спали.

— Та й холодно ж тут, — подумало яблучко. Воно якомога глибше втиснулося в мокре листя й задрімало.

Вранці яблучко знайшла білка. Вона винесла його на якесь дерево, ще й на сучок сухий почепила.

— З'їсть! - подумало яблучко і від жаху так затрусилося, що впало додолу.

Там і знайшли його маленькі рученята.

— Мамо, дивися - яблучко. Таке гарне! - щebetав маленький Івасик.

Гладив його пухенькими пальчиками. Цілував так, як перший сонячний промінчик. І яблучку нараз стало так невимовне хороше на душі, як ніколи. Воно навіть перестало боятися, що його з'їдять ...

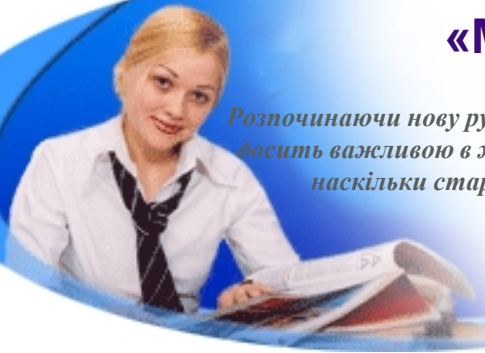
Ольга Соколовська

Колесо долі крутиться швидше, ніж крила вітряка, і ті, що вчора були нагорі, сьогодні вже кинуті у порох.
Сарвантес

«Моя професія»

Розпочинаючи нову рубрику «Моя професія» ми хотіли б розповісти Вам про професію, яка є досить важливою в житті наших підприємств – це професія Секретар. Ми розповімо Вам наскільки стародавня ця професія і наскільки вона важлива у нашому житті.

На сучасному етапі діяльність будь-якого закладу, установи, фірми, організації без секретаря неможлива. Секретар - перший, з ким зустрічається відвідувач в установі. Від нього багато в чому залежить, як розпочне свій робочий день керівник. Від поведінки секретаря залежить престиж фірми, в якій він працює, зрештою, настрої партнерів і клієнтів фірми, установи, організації. Секретар - це помічник, який основну роботу з документами бере на себе, даючи змогу керівникові творчо працювати в сучасному виробничому плані.

Зростання ролі керівника та секретаря у сучасних умовах змушує звернути пильну увагу на обов'язки, права, відповідальність і місце секретаря в структурі управління.

Секретар завжди має ретельно та продумано виконувати свої обов'язки. Спокійно, розсудливо, некавалірно, достойно вирішувати питання у межах своєї компетенції, відчувати «нюанси» справи, що дає змогу без суттєвих втрат виходити із важких ситуацій. Секретар завжди на виду та в курсі багатьох питань. Секретар - надзвичайно актуальна сучасна професія, яка належить до обслуговуючих.

Специфіка секретарської служби полягає в операціях з документами і чисельній роботі з людьми, як безпосередніх, так і по телефону, телетайпу, з допомогою листування. Здебільшого ці функції доводиться здійснювати паралельно з виконанням доручень, інших, не пов'язаних між собою, робіт. Це спонукає до самодисципліни, до правильного розподілу часу й уваги, працювати швидко і безпомилково. Все належить виконувати на високому професійному рівні, спокійно, інтелігентно, тактовно, доброзичливо і дипломатично.

У секретаря також повинен бути свій імідж. Під ним у даному випадку мається на увазі охайність, привабливий вигляд, відповідна поведінка в будь-якій ситуації високопрофесійний стиль роботи з документами і спілкування з людьми. До того ж порядок на робочому місці і в допоміжних технічних засобах, розбірлива, грамотна і тактовна мова, відчуття власного часу і часу інших, доброзичливе ставлення до людей, приємна посмішка на обличчі, добрий настрій і, як основа всього, - вболівання за авторитет установи, в якій він працює.

Як бачимо, секретарська праця не така вже й легка, як може видатися на перший погляд, і потребує багато сил, енергії та умінь.

Дані якості та вміння можна здобути, навчаючись у Державному професійно-технічному навчальному закладі «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» за професією «Секретар. Оператор комп'ютерного набору».

Пером і шаблолю

Картина Іллі Рєпіна «Запорожці пишуть листа турецькому султанові» - яскравий гімн українському волелюбству й завзяттю. На полотні постають славетний отаман Іван Сірко, гомінкий гурт відчайдушів-січовиків і метикуватий писар, який увіковічує причину нестримного реготу січового товариства – дошкульні слова на адресу зарозумілого османського сатрапа. Без такого майстра дотепного слівця ми б не мали багатьох свідчень тих звичайних часів. Тож хто він, хранитель козацької слави, слова свободи й честі?

Поціновувачі таланту Іллі Юхимовича добре знають, що в образі хвацького і натхненного кошового писаря відомий маляр зобразив видатного знавця козацької історії, знаного історика Дмитра Яворницького. Адже саме його розповіді надихнули художника на створення славетного полотна.

Витоки козацької держави

У XVI столітті в українській громаді з'явилася нова верства – козацтво. Козаками називали спочатку «добичників», що йшли у «Дикий степ» для ловів і рибальства. Але головною своєю справою вони вважали

боротьбу з татарами. Це були здебільшого міщани з прикордонних містечок, селяни-втікачі, мандрівні ремісники, недовчені студенти, вояки з розбитих армій. Надалі ця козацька громада набула більш усталених форм. Про існування козаків Європа довідалася з польських хронік, реляцій XVII століття. На Запорожжя прямувала шляхетська молодь, представники знатних родів. Вони привносили на Січ² володіння новітньою зброєю, тактичними й загальновійськовими навичками, впроваджували «буковну» - писемну грамоту, прогресивні побутові звичаї.

Близько 1552 року на дніпровському острові Мала Хортиця князь Дмитро Вишневецький заснував оборонний замок, що став базою козаків у війні з татарами. Пізніше запорожці почали будувати й інші укріплені січі³, де невтримно нуртувало козацьке життя. Ніхто не переймався минулим життям людини – був це поляк чи русин, кріпак чи вільний. Від прибулих не вимагали документів, треба було лише довести свою відвагу, вправність і мужність.

На чолі січової вольниці

Козацька держава постала завдяки перемогам Богдана Хмельницького, її організаційними засадами стали військові потреби, територія поділялася на полки, яких за доби Хмельниччини було 17. Полки поділялися на сотні, які мали свої міста й села. Полк підкорявся полковнику, сотня — сотнику, містечка та села — городовим отаманам. Кожен старшина мав не лише військову владу, але й адміністративну і судову.

Під час розквіту гетьманщини головною постаттю у козацькій державі був гетьман. Він представляв усю виконавчу владу, вів закордонну політику, роздавав землі, був головнокомандувачем війська. Гетьмана обирали все військо на генеральній раді. Голосування як такого не було. Козаки гучними викриками, підкидаючи догори шапки, підтримували свого кандидата. Хто голосніше кричав - того й правда! Новообраному гетьманові вручали булаву й покривали його бунчуком і корогвою. Це символізувало, що на нього «покладаються» державні повноваження.

Слово, що веде до перемоги

Та все ж найцікавішою постаттю в колі старшини був, безсумнівно, генеральний (військовий) писар, який виконував роль канцлера, «державного секретаря» козацької держави. Ця посада вважалася най-вищою після гетьманської. Кмітливий та розважливий, втім — небоязкий та ініціативний, генеральний писар серед козаків інколи мав вплив, що почасти перевищував вплив самого гетьмана. Чимало козацьких військових писарів були вихідцями з київських осередків просвіти: монастирських колегій, академії, створеної Петром Могилою.

Генеральний писар, як і гетьман, кошовий отаман чи військовий суддя, обирався товариством на загальній раді. Він опікувався внутрішніми та закордонними справами, видав усіма письмовими справами запорозького війська, укладав гетьманські листи та універсали, провадив переговори з чужоземними послами, відповідав за державний архів, збереження державної печатки. Писар також очолював чималу Генеральну військову канцелярію (складалася з його заступника — виборного військового підписаря — та «канцелярських різного звания служителів»). Писар розсилав накази по полках та куренях, вів усі рахунки надходжень і витрат, писав, періодично радячись зі «знаними людьми» — отаманами та «січовими дідами», — папери до різних государів та вельмож від імені усього запорозького війська. Він також приймав та реєстрував усі укази — «ордери» й «цидулі», - що надходили від різних царствених, владних і пересічних осіб у Січ, на ім'я гетьмана і усього війська. Усі письмові справи відправлялися при «квартирі» (тобто курені) писаря. Обов'язки писаря вважалися на Запорожжі вельми важливими і

відповідальними. Тож якщо хтось інший, окрім нього, наслідував від імені Січі писати кому-небудь чи приймати від когось листа, що надсилався виключно на ім'я писаря, того безжалющо страчували.

Про величезне значення військового писаря на Запорозжі свідчить історія. Багато хто з військових писарів впливав на настрої усього війська, тримав у своїх руках основні важелі політики і громадського життя. Посаду тодішнього військового запорозького писаря за впливовістю у наш час можна порівняти із постом міністра оборони. Більшість із них обіймали свої уряди протягом багатьох років незмінне. Відомо, що впродовж 1734-1775 років у війську запорозькому змінилося лише чотири гене-ральні писарі.

Відзнакою урядового чину військового писаря була чорнильниця в довгій срібній оправі — каламар (від східного «калям» — очерет). Під час військових зборів писар носив свій каламар за поясом, а гусяче перо-, яке зазвичай було у довгій трубіці того ж каламаря, витягав із неї і закладав за праве вухо.

Деколи карколомні шляхи привидили козацьких військових писарів до найвищих владних вершин і слави. Найславніших - **Богдан Зинівій Хмельницький**. Він здобув чудову освіту і володів латиною, польською і татарською мовами.

У ранзі полковника молодий Хмельницький брав участь у європейських «сутичках» часів тридцятилітньої війни, коли козаки наймалися служити у Францію і навіть брали участь в облозі гугенотської фортеці Ла-Рошель. Зрештою, завдяки своїм здібностям він обійняв посаду генерального секретаря (писаря) козацького війська.

На Чигиринській раді 1657 року старшина поклада гетьманські обов'язки на військового писаря **Івана Виговського**, але тільки до досягнення повноліття сином Богдана Юрієм.

Іван Виговський продовжив визвольну справу Хмельницького. Будучи спочатку особистим писарем гетьмана, він зробив блискучу кар'єру, разом з гетьманом став упорядником «Ресстру Війська Запорозького 1649 — початку 1650 років». Він був співавтором деяких універсалів Хмельницького, а нерідко й сам писав їх. Не випадково західні джерела саме з Виговського почали називати генеральних писарів козащини «канцлерами». Вважається також, що Виговський відіграв провідну роль у формуванні розвідки й контррозвідки козацької України.

Серед звитяжних лицарів козацтва тих часів, хто полишив по собі добру згадку, не можна обминути **Петра Дорошенка**, гетьмана Правобережної України у 1665-1676 роках. Свою воєнну і політичну кар'єру він розпочав при Богданові Хмельницькому у роки найбільшого розквіту козацької держави. Був писарем Чигиринського полку, генеральним осавулом, полковником у Прилуках і Черкасах. Здобув блискучу освіту, добре знав латинську й польську мови, вважався гарним промовцем і дипломатом. Ставши гетьманом, не безуспішно вів боротьбу за об'єднання Правобережної та Лівобережної України.

Найзагадковішою ж постаттю після Хмельницького був **Іван Мазепа** (Мазепа-Колединський) - гетьман України у 1687-1709 роках. За царських і радянських часів його вважали ненависним «удюю - зрадником», а в роки незалежності стали шанувати як національного героя. Лише нещодавно вийшло з небуття ім'я **Пилипа Степановича Орлика**, який у 1710-1742 роках був гетьманом України у вигнанні. Він мав хист до ораторства та поезії, цікавився філософією і літературою, володів багатьма мовами.

Невдовзі канцелярист у Полтавському полку, Орлик, став старшим військовим канцеляристом і регентом у справах Генеральної військової канцелярії Війська запорозького, а у 1702 році — генеральним писарем. Був найближчим соратником Івана Мазепи і разом з ним емігрував до османських володінь. Тоді ці втікачі, «мазепинці», як їх називають історики, стали першою українською політичною еміграцією.

У 1710 році Пилип Орлик склав «Пакти й Конституції прав і вольностей Війська запорозького» — так звану «Бендерську конституцію», яку вважали першою українською Конституцією.

¹Реляція — тут — *заст.* письмове повідомлення про перебіг бойових дій.

²Запорізька (Запорозька) Січ — 1. організація українського козацтва, яка склалася в середині 16 ст. у пониззі Дніпра за порогами; 2. місце розташування цієї організації.

³Січ — тут — *іст.* (з малої літери) окремих городок, що входив до складу козацької організації в 16-18 ст.

„Людина, для якої книжка вже з дитинства стала необхідною, як скрипка для музиканта, як пензель для художника, ніколи не відчує себе обділеною, збідненою і спустошеною”

В.О.Сухомлинський

Книга – чудовий дивовижний витвір людського розуму. Вона стала для нас такою ж необхідною, як земля, чисте небо, хліб насущний.

Книга – невичерпне джерело знань, надбаних людством протягом багатьох років.

Спілкування з книгою допоможе оволодіти знаннями, прилучає до певних надбань українського народу, його звичаїв та традицій.

Книга... Вона володіє магічною силою, здатною порадувати, розгнівати, збентежити.

Вона пробуджує цікавість, допомагає у навчанні. Вона розвиває розум, вчить ширше мислити, глибше відчувати, гостріше розуміти оточуючий світ, людей. Книга відшліфовує характер, виховує почуття, вчить великому мистецтву – бути Людиною.

Книга – фундамент освіти, бібліотека – основа цього фундаменту. З давніх-давен правителі, які прагнули бачити свою державу могутньою, а її народ культурним, освіченим перед усім дбали про освіту і бібліотеку. Бібліотека училища – особливе педагогічне середовище, яке проводить інформаційну, бібліографічну, просвітницьку і велику виховну роботу з учнівським колективом.

Основне завдання бібліотеки і бібліотекаря зокрема – навчити любити книгу, користуватися бібліотекою, її фондами, довідково-бібліографічним апаратом.

Систематично, у процесі надходження нової літератури, поповнюються постійно діючі книжкові виставки: „Славетні імена земляків”, „Абетка класного керівника”, „В допомогу майстра в/н”, „Психологія виховання”, „Закон і ми”, „Спочатку було слово”, „Світло поезії”, „Здоровий спосіб життя”, „До відома читачів” та ін.

Як відомо, інформаційна культура учнів формується шляхом популяризації бібліотечно-бібліографічних знань. Бібліотекарі систематично проводять бібліотечні уроки „Правила поводження з книгою”, „Історія виникнення книги”, „Енциклопедії і довідники” та ін. Працівники бібліотеки систематично беруть участь в урочистих, позапланових заходах, що проводяться в училищі.

Робота популяризації книжкового фонду, виховання бережливого ставлення до книг, підручника проводиться бібліотекою в ході якої бібліотечний фонд кожен рік значно поповнюється необхідною літературою.

Великим попитом користуються періодичні видання, такі як: „Все для вчителя”, „Радіоаматор”, „Диво слово”, „Позакласний час”, „Відкритий урок”, „Всесвітня література”, „Комп'ютер” та ін. Цікаві та необхідні матеріали систематизовані в тематичних папках: „Іх надихало Поділля”, „По країнах і континентах”, „Містами України”, „Життя славетних”, „Закони України”, „Мовою серця”, „Звичаї нашого народу”.

Працюючи в тісному контакті з педагогічним колективом училища, працівники бібліотеки систематично інформують викладачів – кураторів, майстрів в/н, учнів про нові надходження літератури, підручники, періодичні видання. Завітайте в бібліотеку училища, завжди раді будемо вам допомогти знайти потрібну інформацію, цікаво провести час.

Зав. бібліотекою Жила Н.П.

Книга в нашому житті!

У наш час книга відіграє багатозначну роль у суспільстві, зокрема серед молоді. Незважаючи на те, що до сучасності прийшли комп'ютери, телебачення, які поступово витісняють книгу із повсякденного життя певної кількості людей. Порідшали відвідування бібліотек, читальних залів, але крокуючи із життям книга буде завжди залишатися джерелом знань, які закладені людством з глибокої давнини і до сучасності. У книзі не одне минуле; вона являє собою документ, за яким ми стаємо господарями сучасності, власниками всієї суми істин і зусиль, добутих у стражданнях, облитих іноді кривавим потом; вона програма майбутнього. Адже, все життя людства поступово осідало в книзі: племена, люди, держави зникали, а книга залишалася.

Учність читати – це, можливо, набагато важче, ніж здається. Деякі читають книжку й нічого в ній не розуміють; інші люди гадають, що їм все зрозуміле; справді ж розумні іноді розуміють не все: заплутане вони розуміють заплутаним, а ясне – ясним.

Немає кращого засобу для освітлення розуму, як читання давніх класиків, варто взяти кого-небудь з них у руки бодай на півгодини – відразу відчуваєш себе відсвіженим, облеглим й очищеним, піднятим і зміцненим.

Редактор бібліотечного активу

Ткаченко Лілія

Спортивний калейдоскоп

Згідно календаря спортивно-масових заходів, в училищі проведені змагання з різних видів спорту. В першу чергу – це фізкультурно-патріотичні змагання «Козацький гарт» для юнаків. У програмі цих змагань біг, стрибки, метання та піднімання гирі вагою 24 кг, боротьба, підтягування, естафета. Для учнів I курсу проведений I-й етап з окремих видів – біг на 100 м, 1000 м, стрибки у довжину з місця, метання гирі, естафета. За підсумками цих змагань призерами стали групи № 26, 30, 25. Переможцями в окремих видах: гр. № 31 - естафети, гр. № 25 - з бігу на 100 м, гр. № 26 - на 1000 м, гр. № 30 - у стрибках у довжину.

За програмою «Козацького гарту» пройшли змагання по гирьовому спорту (гол. суддя – Сторчак К.І.), де кращими були групи:

I-й курс - № 30, 42, 27

II-й курс - № 23, 24, 10

III-й курс - № 13, 38, 31

В особистій першості переможцями стали Закерничний Олександр гр. 27 (I-й курс), Онуфрієнко Роман гр. №23 (II-й курс), Рафа Микола гр.13 (III-й курс).

В змаганнях з армреслінгу (боротьби на руках) проводилась особиста першість. Переможцями стали: Бойко Віктор гр. № 42 (I-й курс), Онуфрієнко Роман гр. № 23 (II-й курс), Галуза Дмитро гр. № 20 (III-й курс).

Учні груп першого курсу взяли участь у відбіркових змаганнях по настільному тенісу (гол. суддя Миронюк Б.В). Призерами змагань стали серед дівчат групи № 34, 29, 42, юнаків № 42, 30, 16 (на базі 9 класів) та дівчат гр. № 5, 16, 24, юнаків гр. № 25, 5, 48 (на базі 11 класів).

В змаганнях по баскетболу (гол. суддя Харченко Ю.О) серед юнаків I-го курсу кращими були гр. № 29, 26, 30, а по групам III-го курсу гр. № 6, змішана команда гр. № 37/43, та гр. № 4. Дівчата груп I-го курсу вибороли першість з міні-футболу (гол. суддя Моргун Р.В). Переможцем стала гр. № 29, призерами гр. № 40, 41.

А легкоатлети змагались в легкоатлетичному кросі на 500 м - дівчата, та 1000 м - юнаки (гол. суддя Соболева Н.В)

В особистій першості переможцями стали Голик Юля гр. № 40 (500 м) та Ісько Дмитро гр. № 16 (1000 м). В командній першості місця розділились:

Дівчата – гр. № 40, 1, 24. Юнаки – гр. № 16, 25, 1

На цьому програма змагань не закінчується. Попереду змагання для юнаків II-го курсу та дівчат всіх курсів з баскетболу, волейболу, міні-футболу, а також фінальні змагання «Козацького гарту». Масмо надію, що наступні змагання пройдуть більш масово, з участю всіх задіяних груп. Це в першу чергу стосується груп, які з незрозумілих причин не змогли прийняти участі в змаганнях «Козацького гарту» - гр. № 16, 43, 48, баскетболу – гр. № 5, 7, 28, 41, 47, 48, легкоатлетичному кросі - гр. № 28, 29, 31, 34, 41, гирьовому спорту гр. № 9, 26, 29, 35, 38, 41.

Харченко Ю.О.

Народження майбутніх зірок

Чи є у нас красуні? Звичайно! Тоді сміливіше на сцену міського палацу мистецтв “Зоря”, де народжуються майбутні зірки! Все як у справжньому житті: Візитка – “Презентація себе та свого навчального закладу”, дефіле і короткий виступ, конкурси “Розкрий свій талант”, художній номер: вокальний, хореографічний, художнє читання, акробатичний, пантоміма, “Інтелектуальний блиц-конкурс” – відповіді на запитання загального характеру та інші.

15 листопада Вінницьким центром естетичного виховання учнів ПТНЗ та управління освіти і науки облдержадміністрації, обласним управлінням сім’ї, молоді та спорту був організований конкурс “Міс профтехосвіта – 2007”, який проходив у МП “Зоря”.

Обласний конкурс започаткований в минулому році з метою виявлення талановитих та обдарованих учнів професійно-технічних навчальних закладів та сприяння подальшому розвитку їх обдарувань.

Конкурс проводився у рамках відзначення Міжнародного дня студента.

У змаганнях брали участь 23 учасниці від професійно-технічних навчальних закладів міста та області.

Наше училище гідно представляла переможниця фіналу “Міс училища – 2007” учениця групи № 16 Олійник Аліна. Ми мали згоду ще раз помилуватися вродою, чарівністю, професійністю виконання номерів, інтелектуальним розвитком Аліни.

Їй довелося змагатися у трьох номерах: презентація себе та свого навчального закладу, в якому конкурсантка розповіла про себе та свої захоплення, другий конкурс – “Розкрий свій талант”, в якому Аліна виконала чудовий арабський танець, наповнений глибоким почуттям та майстерністю.

Значну підтримку на сцені під час виступу надавали учні: гр. № 38 Гулієва Інна, гр. № 29 Гнатюк Маріна, гр. № 1 Олексієнко Андрій. У третьому інтелектуальному блиц-конкурсі наша учасниця продемонструвала

прекрасні знання та здібності, найкраще впоравшись із завданнями, які поставили перед нею культурні організатори Чорна О.М. та Шикиринський А.Г.

Журі конкурсу гідно оцінили нашу конкурсантку і одногосно присудили їй I місце із присвоєнням титулу “Міс профтехосвіта – 2007”.

Потрібно віддати належне великій увазі до позакласної роботи директору училища Дмитрика О.Д., який надав матеріальну допомогу і моральну підтримку переможниці.

Адміністрація училища, педагогічний та учнівський колективи щиро вітають Аліну з перемогою, чудовим виступом та гідним представленням училища на обласному конкурсі краси та молодості.

Заступник директора з виховної роботи
Атаманенко Д.І.

Збір вторинної сировини

З початком навчального року в нашому навчальному закладі проводились не тільки виховні заходи, спортивні змагання, олімпіади, конкурси, а й з 01.10.07 по 01.11.07 проводилась акція по збору вторинної сировини, в якій взяли участь всі групи.

Здаючи макулатуру ми допомагаємо очистити нашу екологію від відходів різних підприємств, також вторинна переробка макулатури для виробництва різних паперових виробів зменшує вирубування лісів, для тих самих потреб. Тобто збирання макулатури має велике значення, адже воно дає змогу зберегти лісові ресурси нашої планети, які є основним джерелом такого важливого компонента для життя - як кисень. Збираючи макулатуру ми не просто очищаємо наше середовище існування, а й продовжуємо життя нашої планети.

Тому особливу подяку за старанність до виконання позакласної роботи виявили групи № 31, 26, 7, 47, 29, 18, 40, 1, 4, 5, 8, 9, 13, 14, 25, 33, 36, 37, 42, 46.

За сумлінне відношення до проведення акції та перевиконання плану нагородили почесними грамотами такі групи:

Група № 31 - за зайняте I місце.

Група № 7 - за зайняте II місце.

Група № 26 - за зайняте II місце.

Група № 47 - за зайняте II місце.

Група № 18 - за зайняте III місце.

Група № 40 - за зайняте III місце.

Група № 29 - за зайняте III місце.

За перевиконання плану оголошуємо подяку групам та майстрам № 1, 4, 5, 8, 9, 13, 14, 25, 33, 36, 37, 42, 46.

Скоріна Тетяна.
учениця групи № 22

Пам'ятка учасника

Зовнішнє незалежне оцінювання навчальних досягнень випускників загальноосвітніх навчальних закладів – 2008

ЩО РОБИТИ ПІСЛЯ РЕЄСТРАЦІЇ?

Остаточнo визначтеся із переліком предметів, тести з яких Ви будете виконувати. До 20 лютого можна змінити перелік предметів, вказаний Вами. Для цього Вам потрібно звернутися за місцем реєстрації й подати заяву та ксерокопію реєстраційної картки.

Докладіть максимум зусиль для того, щоб отримати паспорт громадянина України. Якщо Вам на день тестування виповнилося 16 років, і від того часу минуло три місяці, але паспорт Ви не отримали, то негайно зробіть це.

Адже паспорт – це перепустка для проходження зовнішнього незалежного тестування.

Дочекайтесь запрошення на пункт тестування. У ньому Ви отримаєте інформацію, де і коли будете виконувати тести. Якщо до 1 квітня таке запрошення Вам не надійде, то негайно звертайтеся до регіонального центру оцінювання якості освіти. Зробіть це якнайшвидше.

Періодично ознайомлюйтесь з інформацією на сайтах Українського або регіональних центрів оцінювання якості освіти. Завітайте на форум. Читайте відповіді на запитання інших учасників тестування.

Уважно працюйте з «Посібником для учасників зовнішнього незалежного оцінювання», який Ви зможете отримати в січні 2008 р. у пунктах реєстрації учасників зовнішнього незалежного оцінювання

Спробуйте взяти участь у пробному тестуванні. Як це зробити, можна дізнатися в регіональних центрах оцінювання якості освіти. Але пам'ятайте, що відповідно до п. 7.5 Положення про Український центр оцінювання якості освіти, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 31 грудня 2005р. №1312, пробне тестування проводиться за кошти юридичних чи фізичних осіб.

Додаткову інформацію отримаєте:

в Українському центрі оцінювання якості освіти:

вул. Чорновола, 24, м. Київ, 01135; телефони 8-044-503-37-93,8-044-223-20-51; www.testportal.com.ua; E-mail:org@testportal.com.ua;

у Вінницькому регіональному центрі оцінювання якості освіти - для випускників загальноосвітніх навчальних закладів, які проживають у Вінницькій, Житомирській, Хмельницькій областях:

вул. Київська, 46, м Вінниця, 21018; телефони 8-0432-65-65-35,8-0432-65-65-37; e-mail:vintest@ukr.net; rc.vinnitsya@testportal.com.ua;

ОБОВ'ЯЗКИ УЧАСНИКІВ ЗОВНІШНЬОГО НЕЗАЛЕЖНОГО ОЦІНЮВАННЯ

Учасникам гарантується проходження тестування та отримання інформації про його результати у разі виконання таких зобов'язань:

а) своєчасно зареєструватися в одному з пунктів реєстрації для участі у тестуванні, надавши повну та правдиву інформацію про себе в обсязі, визначеному умовами реєстрації;

б) ввічливо ставитися до всіх осіб, які організують, проводять чи беруть участь у тестуванні;

в) своєчасно з'явитися до пункту тестування. При собі мати паспорт та інші документи, перелік яких визначено Українським центром оцінювання якості освіти, або інформувати організаторів тестування про об'єктивні причини, що перешкоджають взяти участь, проте дають право на участь у додатковій сесії тестування;

г) ознайомитися з інформацією про порядок і правила виконання тестів;

е) не використовувати під час тестування (в аудиторіях і приміщеннях пунктів тестування) в особистих інтересах, а також в інтересах других і третіх осіб мобільні телефони, фото- та відеоапаратуру, інші технічні засоби, що можуть бути використані для приймання та передавання будь-якої інформації, друковані та рукописні матеріали (підручники, посібники, записки тощо), що можуть бути додатковими джерелами інформації для підготовки відповідей на тести;

ж) виконувати всі вказівки та вимоги персоналу, який організовує проведення тестування в межах конкретного пункту тестування;

з) під час тестування не контактувати з іншими учасниками тестування (не розмовляти, не передавати різні матеріали, не консультуватися);

і) після завершення роботи над тестами здати всі матеріали тестування відповідальним особам, які його проводять.

Згода про взяття на себе цих зобов'язань фіксується у протоколі, який підписує учасник тестування під час отримання тестових матеріалів у день виконання тестів. У разі порушення будь-якої з вимог, зазначених вище, учасники тестування можуть бути видалені з аудитори, де проходить тестування, а виконана робота анулюється.

ПРАВА УЧАСНИКІВ ЗОВНІШНЬОГО НЕЗАЛЕЖНОГО ОЦІНЮВАННЯ

Учасники тестування мають право на:

а) виконання тестів, які відповідають

✓ за змістом – Державному стандарту базової і повної середньої освіти, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 14 січня 2004 р. № 24;

✓ за формою – вимогам до тестів, як інструменту педагогічного вимірювання,

б) вибір мови для складання тестів (за винятком тесту з української мови та літератури) із переліку мов, якими здійснюється навчально-виховний процес у школах України: українська, російська, молдавська, кримськотатарська, угорська, польська, румунська.

в) ознайомлення з правами та обов'язками учасника тестування;

г) ввічливе та неупереджене ставлення до себе з боку осіб, відповідальних за організацію та проведення тестування;

д) безпечні умови проведення тестування;

е) отримання інформації про мету тестування, форми тестових завдань, із яких складаються тести;

е) своєчасне отримання інформації;

✓ про час і місце проведення тестування;

✓ форму та час повідомлення результатів тестування;

ж) конфіденційність результатів тестування;

з) апеляцію щодо умов проведення зовнішнього оцінювання та результатів тестування;

і) отримання інформації про можливі наслідки в разі порушення учасником тестуванням порядку і правил проведення зовнішнього незалежного оцінювання;

й) отримання інформації про можливі наслідки для учасника у випадку порушення правил і вимог його проведення

ПЕРЕЛІК ПРЕДМЕТІВ, ІЗ ЯКИХ БУДЕ ПРОВОДИТИСЯ ЗОВНІШНЄ НЕЗАЛЕЖНЕ ОЦІНЮВАННЯ У 2008 РОЦІ

Українська мова та література, Історія України (із найдавніших часів до наших днів), Всесвітня історія (із найдавніших часів до наших днів) Зарубіжна література, Хімія, Фізика, Біологія, Математика, Основи економіки, Основи правознавства, Географія. Український центр оцінювання якості освіти гарантує:

✓ усі завдання у тестах будуть відповідати Державному стандарту базової і повної середньої освіти та програмам для загальноосвітніх шкіл із кожного предмета;

✓ у тестах використовуватимуться завдання різних форм і різних рівнів складності;

✓ до дня складання тестів їхній зміст не буде відомий жодному учасникові чи організатору тестування;

✓ тести будуть перевірені об'єктивно та неупереджено;

✓ результати тестування його учасники отримають через 15-30 днів після складання тестів (термін залежить від кількості робіт, що перевірятимуться).

Міжнародний дитячий конкурс знавців української мови імені Петра Яцика

8 листопада 2007 року в нашому училищі відбувся I етап VIII Міжнародного конкурсу з української мови ім. Петра Яцика, у якому взяли участь 12 учнів. Серед них: чотири учні III-го курсу; чотири – II-го курсу та три – I-го. Найкращими були визнані роботи Ковтун Тіни (група № 14, III курс), Романчук Лесі (група № 14, III курс) та Безносок Олесі (група № 11, III курс). До участі у II етапі VIII Міжнародного конкурсу з української мови ім. Петра Яцика готується переможниця I етапу Ковтун Тіна. Хочеться побажати їй успіху, гідної оцінки журі конкурсу її творчого потенціалу.

Про організацію та проведення конкурсу можна сказати наступне.

Сім років поспіль проводиться Міжнародний конкурс з української мови ім. Петра Яцика. Щороку оргкомітет, аналізуючи пізнавальні можливості учнів, складає завдання, за якими визначають не лише розумові, а й інтелектуальні здібності учасників.

Запитання конкурсу вимагають від учасників всебічної обізнаності, знання літератури, міфології, культурології, вони мають орієнтуватися в ювілейних датах, цифрах, фактах, святах, іти в ногу з часом. Закономірно, що одне або декілька завдань є творчими.

Завдячуючи фінансовій підтримці фундації П. Яцика та Лізі українських меценатів, учні та студенти мають матеріальне заохочення (переможці — досить солідне). Сподіваємося, що це є лише стимулом до пе-ремоги, а бажання вчити рідну мову закладено справжньому українцю ще з дитинства.

Великий українець (1921-2001)

Петро Яцик народився у 1921 року в селі Верхнє Синьовиднє на Львівщині. Після Другої світової війни з табору переміщених осіб з Німеччини прибув до Канади. Працював на різних роботах, торгував книгами, меблями, а згодом перейшов у житлове будівництво. Сьогодні його фірми знають не лише в Торонто, але й у всій провінції Онтаріо. Ще з кінця 50-х років Петро Яцик почав направляти значні кошти на реалізацію різноманітних наукових та культурних проєктів української діаспори.

Він став першим меценатом багатотомної «Енциклопедії українознавства», що видавалася в повоснні роки.

Найбільш відомим проєктом, профінансованим Яциком, стало видання англійською мовою «Історії України-Руси» М. Грушевського. На переклад і друк цієї монументальної праці меценат пожертвував 15млн. дол.

Благодійницька діяльність Яцика зробила його знаним і популярним серед українців у західному світі.

Він був обраний почесним доктором права Гарвардського університету, входив до Надзірної ради Колумбійського університету, став науковим консультантом Альбертського й Торонтського університетів.

Як патріот, він уперше виступив з пропозицією проведення в Україні мовного конкурсу серед молоді. Цю ідею підтримала Ліга українських меценатів, що об'єднує представників бізнесу з багатьох країн світу. Вони надали спонсорську підтримку в проведенні конкурсу та нагородженні його переможців. Вагомий внесок на фінансування конкурсу зробив П. Яцик.

Перший Міжнародний конкурс знавців української мови було проведено у 2000 році. 2003 року відбувся IV Міжнародний конкурс з української мови, в якому брали участь 5 млн осіб. Цей конкурс проходив уже без участі його ініціатора та мецената — Петра Яцик пішов із життя. За рішенням Ліги українських меценатів, конкурсу було присвоєно ім'я Петра Яцика, а його дочка Надія Яцик стала почесним головою конкурсу.

У 2006 р. відбувся VI Міжнародний конкурс з української мови, який ще раз підтвердив, що українці знають, люблять і беруть рідну мову.

Голодомор...

Сьогодні ми згадуємо страшні сторінки історії нашого народу – Голодомор 1932-1933 років. Ця трагедія забрала життя мільйонів наших земляків. В українських селах від голодомору помирали і дорослі, і діти. Як підрахували історики, у той час в Україні щодня помирало понад 25 тисяч людей.

Але найстрашнішим є те, що голод був штучно створений тодішньою владою.

Голодомор – це зумисне організований радянською владою у 1932-1933 роках штучний голод, який призвів до смерті мільйонів українців і є геноцидом українського народу.

Давайте разом поміркуємо, чому стався цей злочин.

Проти свободолюбивості українського народу боролись у різні способи. Сталін винайшов власний, один з найжорстокіших за усю історію людства метод гноблення. Злочин голодної смерті було реалізовано в 1932 – 1933 роках.

Голодомор є одним з найбільших злочинів комуністичної влади.

Дотепер ми не знаємо всіх імен тих, хто загинув від голодної смерті.

Їх не називали героями. Їм не ставили пам'ятників чи обелісків...

У зв'язку з 75-ми роковинами Голодомору 1932-1933 років в Україні, в нашому навчальному закладі класними керівниками груп, викладачами суспільних дисциплін Бережок С.М., Коваль О.В., Лисою О.І. з 19 по 24 листопада 2007 року проведені виховні години, тематичні уроки та лекції, Уроки пам'яті, виставки кращих учнівських робіт, рефератів “Архівні документи свідчать...” та засідання круглого столу з тематики дослідження причин Голодомору, а 24 листопада 2007 року провели акцію “Засвіти свічку”. В бібліотеці училища організовано книжкову виставку, присвячену вшануванню жертв Голодомору, оформлений куточок “Голодомор на Поділлі”, в музеї історії училища оновлена експозиція “Наслідки Голодомору 1932-1933 років”.

Заступник директора з Н.В.
Д.І.Атаманенко

До уваги абітурієнтів

ШАНОВНІ БАТЬКИ ТА ВИПУСКНИКИ ШКІЛ, ПРОФЕСІЙНИХ УЧИЛИЩ, КОЛЕДЖІВ, ТЕХНІКУМІВ!

Сьогодні суспільство стоїть на шляху створення глобальної інформаційної інфраструктури. Цей процес не може проходити без достатньої кількості кваліфікованих інженерних кадрів (зазначимо, не робітничих, а інженерних), що спеціалізуються в області інформаційних та комунікаційних технологій (ІТ-спеціалістів). Уже зараз існує проблема нехватки дипломованих спеціалістів на мережах Укртелекому та інших телекомунікаційних операторів та фірм, через це їх підготовка є актуальною. Провідним навчальним закладом, що готує таких спеціалістів є: **ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ЗВ'ЯЗКУ ім.О.С.ПОПОВА, ЯКА ОРГАНІЗУЄ ПІДГОТОВЧІ КУРСИ** для вступу до академії (стаціонарна та заочна форма навчання)

Заняття проходять у Вінницькому навчально-науково-виробничому центрі ОНАЗ ім.О.С.Попова, що знаходиться за адресою:

21050 м.Вінниця, вул. Козицького, 22 тел. 61-15-51

Предмети – **математика і українська мова.**

Термін навчання – 6 місяців (з **1-ого грудня 2007 по 31 травня 2008 року**)

Заняття проводитимуться досвідченими викладачами **двічі** на тиждень: 4 год – математика, 2 год. – українська мова

Вартість повного терміну навчання – **450—550 грн.**(в залежності від кількості слухачів у групі), які потрібно внести на відповідний рахунок академії до початку навчання.

Прийом заяв на підготовчі курси – до **29 листопада 2007 року.** Займатись, з метою покращення знань, можуть абітурієнти, що планують вступати і до інших вищих навчальних закладів.

Для навчання запрошуються учні 11-их класів загальноосвітніх шкіл та учні, випускних курсів професійно-технічних навчальних закладів.

Примітки:

- навчання за заочною формою протягом 1, 2, 3, 4-ого курсів буде проводитися у **Вінницькому навчально-науково-виробничому центрі ОНАЗ ім.О.С.Попова за спеціальностями: інформаційні мережі зв'язку** (автоматичні засоби зв'язку, програмне забезпечення інформаційних мереж зв'язку, інформаційні мережі та технології та системи в бізнесі, мобільний зв'язок, мережі поштового зв'язку), **телекомунікаційні системи та мережі** (багатоканалний електрозв'язок, захист інформації в телекомунікаційних системах) – а потім в м.Одеса

- за спеціальностями: **поштової зв'язок, автоматизоване управління технологічними процесами і виробництвом, апаратура радіозв'язку, радіомовлення і телебачення, менеджмент організацій, економіка підприємств, соціологія** - протягом всього терміну навчання тільки в м.Одеса.

- навчання за стаціонарною формою проходить безпосередньо в **ОНАЗ ім.О.С. Попова в м.Одеса**

- Вінницький навчально-науково-виробничий центр, створений Академією на базі Бюро з підготовки кадрів Вінницької філії ВАТ „Укртелеком”.

Приймальна комісія ОНАЗ ім. Попова

Народні прикмети

- Антонівка добре вродила - наступного року хліб уродить.
- Багато шишок на соснах і ялинах - на холодну зиму.
- Вечірній ліс тепліший за поле - на негоду.
- Горобина, калина, чорна бузина достигли рано – чекай лютої і сніжної зими.
- Грибів уродило багато - зима буде тепла.
- Жовтень ходить по краю та виганяє птиць із гаю.
- Калина достигла, а листя на ній зелене - осінь буде тепла.
- Ліщина вродила рясно - зима буде багата на сніги та морози.

Гороскоп на грудень

Овен.

Будете надзвичайно зайняті кар'єрою. Лише перед Новим роком на декілька днів порините в святкову метушню. Подарунки друзям і близьким - це святе.

Телець.

Друга половина грудня сприятлива для шопінгу. Віднесіться до придбання новорічного костюма зі всією серйозністю.

Близнюки.

Присвятить місяць спорту. Запишіться в фітнес-клуб або тренажерний зал. А в кінці року з підтягнутою фігурою і чудовим настроєм вирушайте за кордон.

Рак.

Місяць божевільних вчинків. Протележна стать оцінить Ваш ентузіазм і, можливо, хтось захоче скласти Вам компанію.

Лев.

Серйозні зміни в планах можливі в першій половині місяця, не метушіться. До середини місяця наведіть лад в фінансових справах і розплатіться з боргами.

Діви.

Можливий роман. Проте чи доживе він до Нового року не гарантуємо, але ви залишитесь у вигаши.

Терези.

Перед тим як кидатися в обійми пристрасті, придивіться до свого обранця. В грудні зірки обіцяють багато романтичних побачень.

Скорпіон.

У другій половині грудня Вам запропонують запрошення, від якого краще не відмовлятися. Можливість підвищити кваліфікацію з'явиться десь в кінці місяця.

Стрілець.

Стрільці не будуть ладнати з електроприладами. У грудні відпочиньте від комп'ютера.

Козеріг.

На початку грудня Ви повинні отримати велику суму, проте вона не затримається у вас надовго. Похід по магазинах принесе максимальне задоволення. У кінці місяця Козероги отримають важливу звістку, яка вплине на їх подальше життя.

Водолій.

Всі важливі справи плануйте по четвергам. Приділіть увагу здоров'ю у другій половині грудня, можливо, необхідно буде звернутися до лікаря.

Риби.

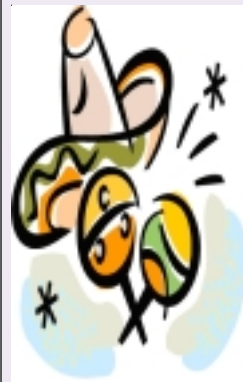
Обережніше з інформацією: Ваші слова можуть бути неправильно розтлумачені чи розказані третьою особою. Кінець місяця сприятливий для спортивних Риб.

ОГОЛОШЕННЯ

Запрошуються до співпраці учні усіх курсів училища. Чекаємо від Вас заміток про події з навчального, культурно-масового, спортивного життя ваших груп чи всього училища. Приймаються також замітки чи статті про цікавих особистостей училища (майстрів, викладачів, співробітників і учнів). Матеріали бажано супроводжувати кількома якісними фотознімками з підписами до них.

Замітка повинна мати: 1) назву; 2) ім'я та прізвище автора, номер групи, в якій він навчається; 3) дата та місце події; 4) вказати організатора заходу, місце проведення та тих, хто був задіяний; 5) вказувати повні імена та прізвища; 6) обсяг замітки 0,5-1 аркуш А4 (бажано в електронному варіанті).

У нас також діють рубрики "Обличчя ВМВПУ 2007-2008 н.р.", "Серцеспів".

До уваги учнів !!!

У Вас є бажання чудово відпочити, провести вечір знайомства, відсвяткувати події життя у колі своїх друзів?

Скористайтесь нагодою. Проведіть своє свято у нашому навчально-тренувальному кафе-барі "Меркурій".

На Вас чекають затишне приміщення, якісне сучасне обслуговування, можливість замовити кухню на Ваш смак, приємна музика, підібрана відповідно до вашого стилю і бажання.

Замовлення приймаються в каб. 101. Вартість послуг Вас приємно вразить.

Вирватися із замкненого кола!

Життя нашої героїні колись котилося вниз. Але вона знайшла сили перемогти себе і розірвати страшне коло.

Вірую – значить живу!

У житті 28-річної Ірини Гусениці було багато випробувань - п'ять років наркотичного мороку, три - тюремного. У худорлявій засмаглій блявці тепер ніщо не нагадує колишню наркоманку - легка хода, білосніжна усмішка, пустотливий погляд.

В Ірини на передпліччі невеличкий шрам, що нагадує слід від щеплення.

- Коли на венах не залишилося живого місця, колола в м'язи та занесла інфекцію. Передпліччя було розміром з м'яч, довелося різати, - пригадує дівчина.

Ірина з дитинства прагнула бути незалежною. У школі вчителі казали про неї: «Дівчинка розумна, але ексцентрична». У 13 років їй здавалося, що гуляти та веселитися цікавіше, ніж учитися. У 15 - від красивого життя в Ірини голова йшла обертом: нічні клуби, дорослі багаті хлопці на машинах, які виконували будь-яке її бажання. У 16 вона вперше спробувала серйозний наркотик - опіумний мак, або «ширку».

- Мені сподобалося: перебуваєш у якійсь прострації, притупляються всі страхи, тобі байдуже, що про тебе подумують люди.

Спочатку Ірина дозволяла собі «розслабитися» лише кілька разів на місяць. Але за рік доза їй потрібна була вже щодня. Коли в Києві з'явився новий наркотик — героїн, Ірині сподобалося, що його можна було не колоти: «Вау! Це ж як у фільмах – дзеркальце, трубочка». Аби отримувати наркотики безкоштовно, вона погодилася розповсюджувати їх у себе в районі. Якось через підставну людину міліція зробила в неї закупку наркотиків міченими купюрами, їй «світив» термін. Сидіти вона не хотіла, тому пообіцяла міліціонерам, що введе на основних торговців, їй повірили і відпустили. Ірина почала переховуватися. Три місяці вона жила в кублі, потім її забрала до себе бабуся, хоча й знала, що онука винесе з квартири все. Дні минали одноманітно — у кублі варили «ширку», кололися, вели пусті розмови. Двічі вона ледве не померла від передозування. А мама Ірини, коли йшла на роботу, зривала зі стовпів фотографії своєї доньки з написом: «Увага, розшук». А дівчину це лише забавляло.

Якось вона зайшла додому. Батько Ірини сів біля неї на ліжко: «Іро, я дістану потрібні ліки, я буду постійно з тобою, будь ласка, зроби крок, аби припинити це». Тоді вона навіть заплакала. А вранці знову бігала по квартирі та шукала, що можна продати – їй потрібна була чергова доза. Вона знала, не дістане дозу – почнеться «кумар».

- Сугубо викручує так, що хочеться відрізати руки й ноги, - пригадує Іра. – Фізичний стан – ніщо порівняно з психологічним. Краще взагалі не просинятися. Єдине, що тебе може підняти з ліжка, - необхідність шукати гроші на нову дозу.

Бувало, що Ірина стояла біля вікна і дивилася на людей, які вранці поспішали у своїх справах. Вона заздрила їм – можливо, у них і не дуже щасливе життя, але воно не залежить від наркотиків.

Ірина лягла в наркологічну клініку. Та після лікування перше, що зробила, - купила дозу, її життя знову пішло по вузькому, але страшному колу: украсти, продати, купити наркотик. Якось вона зустріла жінку, у якої вперше його купила. У її пам'яті Лариса залишилася прикладом справжньої наркоманки: страшна, беззуба. А тут Іра побачила красиву жінку, із зацікавою та макіяжем. Лариса сказала: «Хочеш вір, хочеш ні, але мені допоміг Бог». Ірина пішла до церкви, слухала проповіді пастиря і ридала. Але тільки-но виходила за межі церкви, знову йшла за дозою.

Той липневий день сниться їй дотепер у жадливих снах. Дзвінок у двері бабусиної квартири – міліція. Іра починає згарячу міркувати: другий поверх – можна втекти. Вона одягнулася, перекинула ногу через поруччя... Але сил не було, через абсцес рука не піднімалася, заболіло серце, починалася ломка. «Відчини», - попросила вона бабусю.

Тиждень дівчина просиділа в райвідділі міліції без наркотиків, з температурою під 40. «Ну і здохни, на одну менше буде», - казали їй міліціонери.

Її засудили на п'ять років. У сірому та убогому тюремному житті віддушиною для неї стала Біблія.

- Колись мені здавалося, що віра – це для старих людей. Я не замислювалася, навіщо живу, куди йду. Але тільки у в'язниці зрозуміла, що я є частиною цього світу. Знову побачила блакитне небо, опустивши очі додолу. Я знову стала особистістю.

За два з половиною роки Ірина отримала дозвіл на дострокове звільнення. Ірина вийшла з в'язниці в липні 2002. Рівно через три роки – день у день. Про наркотики вона вже не згадувала. Аби при звичайності до нормального життя, місяць провела в реабілітаційному центрі при

церкві «Перемога». А потім вона закохалася — вперше ужитті.

- Такого зі мною ніколи не було – щоб не спати ночами, плакати від надлишку почуттів і ходити вулицями з усмішкою на вустах.

Олесь та Ірина одружилися в 2004 році. Ірина тепер вчиться на юриста та працює в юридичній фірмі. Співпрацює з департаментом з виконання покарань. У неї є мета - реформувати виправну систему. У вільний час дівчина пише вірші та музику, створила з подругою дует «Двічі народжені». Разом із чоловіком Олесем вони допомагають засудженим знайти себе в цьому житті.

- У мене стільки теперішнього і майбутнього, що я не маю часу згадувати минуле!

Пізнайка

Питання

1. Як називають штучне русло річки?
2. Де живуть мангусти?
3. Хто такі пігмеї?
4. Із чого виготовляють гвіздки?
5. Що вивчає фенологія?
6. Як називають художника, який пише тварин?
7. Чим займається фалерист?
8. Яким автомобілям дозволяється їхати на червоне світло світлофора?
9. Що таке зірки?
10. Чому листя зеленого кольору?
11. Чому подорожник в народі зветься порізник або ранник?
12. Звідки родом соняшник?
13. Чим цвіркоче коник-стрибунець?
14. Чи вміє плавати дикий кабан?
15. Яка риба плаває швидше всіх?
16. Чим «слухає» дельфін?
17. Де леопарди люблять влаштовувати схованки зі здобиччю?
18. Чим міють гієни лазити по деревах?
19. Хто винайшов радіо:
 - а) М. Ломоносов
 - б) А. Попов
 - в) І. Ньютон
20. З чого отримують какао?

1. Штучне русло річки – канал.
2. Мангусти – невеликі тваринки, які мешкають в Індії.
3. Пігмеї – люди із племен, що живуть в центральній Африці. Вони не великого зросту – до 150 см.
4. Гвіздки роблять з сталі. Дев'ять гвіздків, щоб вони не розпали, вони невеликою температурою.
5. Фенологія – це наука, яка вивчає, як змінюється життя тварин і рослин і тварин у різні пори року.
6. Художник тварин – анімаліст.
7. Фалерист – колекціонер знароків.
8. На червоне світло дозволено їхати пожежній машині, швидкій допомозі, міліції, машині місякстау.
9. Зірки – це небесні тіла, які схожі на планети.
10. Листя має зелені забарвлення, який має назву хлорофіл (зеленка тварин).
11. Подорожник виготовляють порізником або рапанком за його лікувальні властивості.
12. Родина соняшників – Центральна Америка. В Європі його вивезли в XVI столітті, а в Росію він потрапив тільки в XVIII столітті.
13. Коник-стрибунець – павук, який живе на ногах.
14. Дікий кабан плаває дуже добре.
15. Зірки – це тіла, які прожигують в прісних та солоних водах.
16. Дельфін – «слухачок».
17. Найкраще місце для сховання леопарда – в горах високого гірського району.
18. Тільки не вміють лазити по деревах.
19. Радіо винайшов А. Попов.
20. Какао отримують із какао-бобів шоколадних дерев, які ростуть в спекотних тропіках.

Відповіді

ВІТАЄМО!

У вересні - листопаді святкували свої Дні народження

Колеги та друзі від щирого серця
Вам шлють привітання, як здавна ведеться.
Чого бажаєте, хай у вас буде,
Нехай і надалі шанують вас люди.
За що б ви не брались — удачі в усьому,
Хай доля приносить до вашого дому
Міцного здоров'я з роси і води,
Бадьорість і настрій хай буде завжди!

Захарчук Лариса Миколаївна
Поліхун Євген Ігорович
Яримчук Наталія Василівна
Франчук Лариса Сергіївна
Владика Людмила Миколаївна
Бондар Олександр Іванович
Вознюк Тетяна Петрівна
Лиса Оксана Іллівна
Насобко Галина Яківна
Коваль Інна Андріївна
Уманець Володимир Олександрович
Лебедовська Наталія Володимирівна
Олексієнко Галина Петрівна
Расулова Тетяна Миколаївна
Крижанівська Кристина Дмитрівна
Ковальчук Валентина Володимирівна

Вітаємо з народженням дитини

Уманця Володимира Олександровича
Задорожню Руслану Алізаманівну
Куцак Ларису Вікторівну

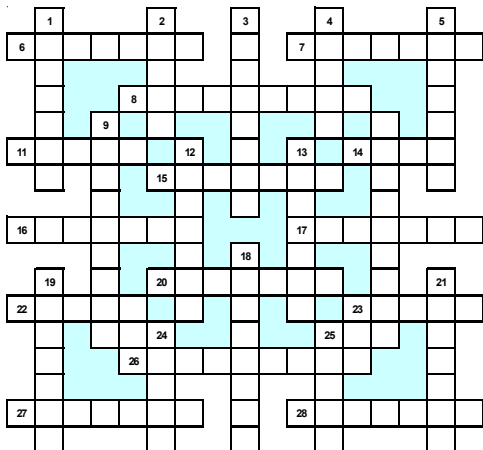
Бажаємо малюкам:

Нехай тебе щастя, як дощ, обмиває,
Нехай тебе радість завжди зустрічає,
Нехай тебе любить, хто милий душі

КРОСВОРД

По горизонталі: 6. Арифметика, яка вивчила латинський алфавіт. 7. Математичний знак, або політик-екстримал. 8. Відстань. 11. Число. 14. Що позначає дірочка від циркуля? 15. "Чорна" геометрична фігура - шедевр живопису. 16. Зарплата, яку видають "музи". 17. Рівноскладені дрова. 20. Двоколісний "транспортний" засіб, потужність якого - сила однієї ноги. 22. Велика купюра і ескадрон. 23. Побратим косинуса. 26. Геометрична фігура в коханні. 27. Крутиться, як білка в колесі. 28. Перерахування населення країни.

По вертикалі: 1. Це, за думкою Вольтера, "всесвіт в алфавітному порядку" 2. Застаріла одиниця довжини. 3. Геометрична фігура, популярна серед єгипетських фараонів. 4. Одиниця циганської єдності. 5. Позитивне почуття. 9. Одиниця обліку праці в колгоспах. 10. Вибір, що за своїми розмірами не відповідає нормі, стандарту. 12. Місячна "тріада". 13. Відношення довжини лінії на карті до справжньої довжини. 18. Вихідне положення, що приймається без доведення. 19. Тригонометрична функція, яка завжди іде на перекір синусу. 21. Лінія, що розривається. "Простір між ребрами" в геометрії. 25. Банк, що займається купівлею-продажем цінних паперів, валюти, коштовного каміння.

Відповіді знайдеш у наступному номері.

Купон для голосування ("Обличчя ВМВПУ")

Номер Вашої групи _____
Прізвище та ім'я конкурсанта _____
№ газети, у якій було розміщене фото _____
Купони для голосування опускайте в скриньку на
1-му поверсі біля столу чергових

Увага!!! Конкурс!!! (вересень 2007 - червень 2008)

Шановні учні нашого училища! Кожен з вас має можливість взяти участь у конкурсі "Обличчя ВМВПУ". А усі працівники нашого училища та учнівський колектив стають учасниками журі – вони обиратимуть того, хто стане обличчям нашого навчального закладу. У новому навчальному році усі, кого зацікавив наш конкурс, можуть принести свої фото до редколегії училищної газети "Молодіжний Вісник": Олексієнко Г.П., Драчук Н.В., Боровська В.В. а проголосувати за когось з учасників ви можете за електронною поштою: E-mail: ptu4@ctc.vstu.vinnica.ua, та опустивши купон для голосування у скриньку.

Авраменко Віта
група № 8

Бардецька Вікторія
група № 41

Бритасов Олександр
група № 29

Галанзовська Надія
група № 1

Семеніхіна Олена
група № 34

Георгіца Марія
група № 8

Свідоцтво про реєстрацію
Серія ВЦ № 600
Редакція: (0432) 27-45-64
E-mail:
ptu4@cec.vstu.vinnica.ua

Назва видання: Молодіжний вісник
Відділ розповсюдження:
(0432) 27-44-63
Тираж: 1300 шт.
Рекомендована ціна: договірна
Видавець: ВМВПУ

Редакційна колегія ВМВПУ
Редактор: Тютюнник М.М.
Літ редактор: Харук В.Д.
Комп'ютерна верстка: Драчук Н.В.,
Олексієнко Г.П., Боровська В.В.
Адреса редакції:
м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 5

- Статті публікуються в порядку обговорення.
- Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей.
- Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст. Рукописи не рецензуються і не повертаються.
- Думки авторів публікацій не завжди збігаються з точкою зору редакції